

NIEUSPOKOJONY (7) *part praet pass pf*

W pisowni rozłącznej (5), w łącznej (2).

e oraz wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz uspokojony).

sg m N nieuspokoiony (1). ◇ f N nieuspokoioną (3). ◇ n A nieuspokoion(e) (1). ◇ pl N m pers nieuspokoieni (1). subst nieuspokoion(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

W funkcji przymiotnika (7) :

1. Niespokojny, będący w stanie niepokoju, w rozterce duchowej; impacatus Calep, Cn (6) : Impacatus, Non pacatus — Nieufmierzony, nieufpokoiony. *Calep 509b.*

niespokojony w czym (1): Bo naydziez drugiego nawnzem nadobnie y fprawami vciwemi ozdobionego/ y doftatkem od Pána y inemi dary Pánkami opátrzonego/ á což po tym kiedy myfl záwždy będzie frálowna á nigdy nie vfpokoiona/ ták w domowych iáko w inych poftronnych fprawach. *RejZwierc 106v.*

Wyrażenia: »myśl (będzie) nieuspokoiona« (3): Bo nie dofyć ci ná thym że [...] kto [...] dobrego mienia počciwie nábędzie/ iefliże go z wolną á z wefołą myflą [...] nie vzywie. (*marg*) Myfl nie vfpokoiona. (–) *RejZwierc 106v, 106v, Aaa4v.*

Szeregi: »frasowny a nieuspokoiony« (1): RejZwierc 106v cf niespokojony w czym.

»odmienny a nieuspokoiony« (1): iedno iáko ieft lámo odmienne [*nasze ciało*]/ tákże też y przyrodzenie odmienne á nigdy nie vfpokoione w sobie ność muśi. *RejZwierc 155.*

»smutny, nieuspokoiony« (1): Bołmyć fmutni ná wízelki czás, nie vfpokoieni *ArtKanc L7v.*

2. Burzliwy, wzniecający niepokój (1) : Są bowiem przeciwko Pánu Bogu bluźnirftwá/ fą potwarzy przeciwko ludziom/ fzkáráde obmowifká álbo fzacowánia. A ty rzeczy dziwne záburzenia wízczynią między ludźmi. Stąd też początek biorą nieufpokoione fwary y zwády/ zábiyánia *RejPosWstaw [110³]v.*

Synonimy: 1. niespokojny, nieufmierzony, roztargniony; 2. burzliwy, niespokojny.

Cf USPOKOJONY